

Relația dintre ideea poetică și mijloacele artistice

Poezia...scrisă de...este un text liric în care se exprimă, în mod direct, idei/sentimente de...în legătură cu/generate de...Tema poeziei este...(natura/iubirea împlinită/neîmplinită, timpul, trecutul, trecerea timpului, creația etc.) așa cum reiese din prezența motivelor.../elementelor din câmpul lexical al...

Discursul liric este unul confesiv (dacă identificăm verbe/pronume de persoana I-exemple)/adresat (dacă identificăm verbe/pronume de persoana a II-a-exemple), obiectiv (dacă nu apar mărcile anterioare, persoana I/a II-a), eul liric transmițând...Sentimentele care se degajă din text sunt de...(nostalgie, regret, melancolie, veselie, exuberanță, euforie, admirație, revoltă, neliniște, detașare etc.), eul liric aflându-se în ipostaza ...(meditativului, nostalgicului, romanticului, îndrăgostitului, observatorului, martorului) așa cum reiese din versurile... .

Textul poetic este dominat de expresivitate, aceasta realizându-se prin intermediul figurilor de stil și a imaginilor artistice. Astfel, prin intermediul epitetului/personificării/...(exemple) se sugerează/se face trimitere la/este conturată...(fiecare figură de stil trebuie comentată). De asemenea, imaginile artistice: auditive.../vizuale...indică/semnifică/exprimă...

Întregul mesaj poetic, cu ajutorul mijloacelor artistice, are capacitatea de a exprima încărcătură afectivă/... .

Rolul notațiilor autorului

Notațiile autorului sunt elementele specifice textului dramatic și se mai numesc indicații scenice sau didascalii. Aflate între paranteze, acestea reprezintă singura intervenție în text a dramaturgului, făcând legătura între literalitate (textul ca operă literară) și teatralitate (textul ca operă destinată reprezentării scenice). În textul dramatic, notațiile autorului oferă informații suplimentare despre decor, despre vestimentație, despre elementele nonverbale, ajutând la punerea în scenă a textului.

În textul fragmentar prezentat selectat din opera Z, acestea au rolul/notează succint detalii privind decorul (ex.de citate), elemente nonverbale, precum: limbajul trupului, gesticulația, mimica, mersul-exemple pentru fiecare. Totodată, acestea surprind și elementele paraverbale, care fac referire și la manifestările involuntare ale unor emoții, ale unor stări de spirit: tremurul vocii, râsul, bâlbâiala, oftatul, geamătul, mormăiala ezitantă, suspinele, tusea, plânsul în timpul vorbirii, văicărelile, ridicarea vocii-dai exemple de citate pentru fiecare.

Textul dramatic fragmentar selectat din opera X este semnificativ pentru prezentarea acestor notații pe care autorul le face, deoarece conferă informații prețioase nu doar în jocul scenic, ci și în lectura propriu-zisă, ajutând cititorul să-și reprezinte mintal evenimentele și personajele.

Caracterizarea de personaj

X este personajul principal/central/ protagonistul textului fragmentar, deoarece participă activ la toate momentele acțiunii, iar celelalte personaje gravitează în jurul său.

Acesta este caracterizat direct atât de către autor, cât și de alte personaje, iar faptele, gesturile, limbajul și relațiile cu celelalte personaje constituie puncte de reper în caracterizarea indirectă.

Încă din incipitul textului X (se precizează numele personajului) este caracterizat direct de către narator, modalitate prin care se oferă informații legate de statutul social și originea sa...

Caracterizat de celelalte personaje...X apare...(se precizează o trăsătură dominantă). Portretul moral este realizat prin mai multe procedee indirecte. Faptele și felul său de a vorbi sunt dovada unui model/ sau nu...(alte trăsături care reies). Trăsăturile sale de caracter sunt completate de atitudinea pe care o adoptă cu celelalte personaje...Caracterizarea prin nume constituie o altă metodă indirectă...(menționarea autocaracterizării dacă apare).

În concluzie, protagonistul operei literare.../fragmentul operei literare...de...reprezintă prototipul omului perseverent/ conștient/harnic/ răsfățat/needucat...care știe să se impună în fața celorlalți, oferindu-le un model (sau nu) de comportament demn de urmat.

Perspectiva narativă

Perspectiva narativă reprezintă punctul de vedere al naratorului în raport cu universul diegetic, viziunea lui asupra lumii.

În textul...scris de...perspectiva narativă este una ...(subiectivă/obiectivă), întrucât narațiunea este...(homodiegetică/heterodiegetică) fiind scrisă la persoana...(I/III-exemple de verbe și de pronume)

(Se va prezenta ideea textului/rezumat, 2-3 rânduri)

Perspectiva obiectivă din textul dat presupune un narator obiectiv, care știe mai mult decât personajele și redă evenimentele fără să se implice afectiv. Prin urmare, în textul...natorul este unul omniscient și omniprezent, textul având focalizare zero și viziune „din spate”.

Perspectiva subiectivă din textul dat presupune un narator subiectiv, care este și personaj și se concentrează asupra propriului univers sufletesc, iar din acest motiv lumea prezentată cititorului se înfățișează dintr-un singur unghi. Prin urmare, în textul...natorul este subiectiv și uniscient, textul având focalizare internă și viziune „cu”.